

Uzay Efe Ye

– TülayASLAN · 26 Ağustos 2010

UZAY EFE'YE

Dağların Efe'sine
Korkunun kol gezdiği karlı dağların gecelerinde,
Sen, şafağı bekleyen korkusuz kahramandın
Gözlerinden çıkan şimşegın parıltısı;
Güneş olurdu,
Bitmek bilmeyen gecelerin sabahlarına...
Sen dağlara hükmederken;
Bir destan yaşadın yıldızların ışığında...
Bir yandan ne güneşler battı
Yüreklerinde vatan sevgisi,
Başkumandanlarından aldıkları ölüm emri...
Ve yaradana kavuşma tutkusu

Gönül Uzay'ım

Estir gönlünde Bâd-ı Sabâ yı
Kitap sevgileri güle döndürür
Gönülden fetheder fakiri bayı
Yandırır yandırır küle döndürür...
Gönülü nağmelenen tele döndürür
Okumak güneşi ruha indirir
İnsanı sultanca ata bindirir
Cehaletin ocağını söndürür
Gönle hitap eden fermandır kitap...
Vereme kansere dermandır kitap...

TÜLAY *POLAT

EFELİK TEN ETKİLENEREK TORUNUMUN ADINI(UZAY EFE) KOYDUM İNŞALLAH EFELERİN EFESİ
OLUR